

[Mimi Jakobsen]

Der er efterhånden sket det, at der kræves studentereksamen til flere og flere fag, hvortil der tidligere kun krævedes realeksamen som adgang, og det vil komme til at gælde flere og flere fag, fordi man i flere fag har en eller anden form for mistillid til folkeskolens afgangsprøver, og så trøster man sig med, at en studentereksamen dog må være en garanti for et eller andet, og derfor vil man skruer disse krav i vejret. Derfor har CD ønsket og forsøgt at skyde en spydspids ind og sige: kunne vi nu ikke bremse denne skrue, der hele tiden skærper eksamenskravene, og prøve at få genoprettet en tillid til en eksamen, der lå på et lavere niveau end studentereksamen?

Det problem tror jeg ikke er noget usædvanligt engangsfænomen, det tror jeg er et problem, som vi kommer til at leve med længe. Bl. a. af den grund har vi ønsket at få skabt et alternativ til studentereksamen, som kunne være adgangsgivende til en lang række mellemuddannelser – bankassistent og sygeplejerske er nævnt – hvor man ikke nødvendigvis behøvede at have denne studentereksamen.

Jeg mener derfor ikke, det er en usædvanlig situation, og kan derfor selvfølgelig heller ikke acceptere, at man ikke skulle lave denne reform på gymnasieområdet.

Det andet, der blev rejst tvivl om, var, hvorvidt dette nu var en økonomisk merudgift; hr. Halvgaard var betænkelig og afviste forslaget med den motivering, medens hr. Steen Folke afviste forslaget med den motivering, at det var en besparelse. Jeg tror nok, svaret ligger et sted midt imellem, for givet er det, at der for de elever, der i dag ville forlade 9. klasse, bliver lagt 2 ekstra år oveni for at få denne højere almenuddannelseseksamen, eller hvad man nu vil kalde den; den kommer til at være som en slags udvidet realeksamen. Der kommer nogle år oveni, det er fuldstændig rigtigt. Der kommer også et år oveni for de elever, der ville have forladt 9. klasse eller 10. klasse og være gået til studentereksamen. Men jeg tror stadig væk, at gevinsten, hvis man overhovedet skal tale om økonomisk gevinst – og det har ikke været vores bevæggrund – netop ligger i, at man får sorteret den strøm, der i dag går i det 3-årige gymnasium, således at nogle kan nøjes med 2 år og andre til gengæld får 4 år. Hvordan det vil fordele sig, har vi ikke be-

regnet, for jeg tror, det vil være håbløst at forudsige noget om det. Det kan vi i hvert tilfælde ikke gøre; vi har ikke maskineriet til at gøre det. Men jeg tror alt i alt ikke, det ville få de store økonomiske konsekvenser, fordi man ville få dette afbræk i uddannelsen, således at nogle altså tager de fire år, medens andre til gengæld nøjes med de to år. Det vil sige, at nogle får et år ekstra, andre sparer et år.

Så vil jeg vende tilbage til den debat, som naturligvis må forekomme som den væsentligste – det forekommer også CD som den væsentligste debat – fordi den drejer sig om hele området for de 16–19-årige. Jeg synes, at en af de ting, der har været spændende i denne debat, er, at udgangspunktet for så mange er det samme. Vi er egentlig fantastisk enige om, hvad problemerne er, og vi var også enige om, hvilke problemer vi skulle forsøge at få løst. Vi ville gerne have oprenommeret de praktiske uddannelser og få vendt den alt for store tilgang, der er til gymnasiet, og drejete nogle af disse unge over i de praktiske uddannelser.

Der har også været en bred enighed om, at et af midlerne i hvert fald er at få spredt fagskolerne rent geografisk. Der er ikke noget at sige til, at mange elever foretrækker at gå i gymnasiet, hvis det ligger lige rundt om hjørnet og man ellers skal køre 45 km om dagen for at komme på en EFG-skole, eller hvad det nu kan være. Jeg tror, vi alle kan blive enige om, at det i hvert tilfælde er én af metoderne.

Men med hensyn til resten af løsningerne og svarene på disse spørgsmål tror jeg nok, debatten i dag har vist, at de til gengæld er kastet ud til ideologiernes frie spil. Ministeren forsøger at pakke debatten blødt ind og siger, at der jo kun er tale om forskellige nuancer i opfattelsen mellem venstre og socialdemokratiet. Sådan har jeg nu ikke opfattet debatten, og sådan håber jeg heller ikke jeg skal opfatte venstres forslag. Der skal ikke være tvivl om, at vi i CD absolut er mest enige med venstre i det, de har fremlagt – der er ikke mange ting, vi overhovedet er uenige med venstre i – og jeg vil gerne starte med at beskæftige mig med dette forslag.

For det første – det er begge forslag sådan set enige i – skal der skabes en bedre erhvervsvejledning og uddannelsesvejledning i folkeskolen. Jeg forstår udmærket godt, at